

Abstrakt:

Cílem této práce je obhájit tezi, že ve stěžejní díle Óoky Šóheie *Ohně na planinách* nejde pouze o literární zachycení válečných hrůz, jimi způsobenou deformaci morálních hodnot účastníků těchto událostí a tím vyjádření antimilitaristického postoje, vtěleného do varování před opakováním podobných historických událostí, nýbrž že hlavní odkaz díla tkví spíše v přehodnocení významu lidského života v kontextu událostí v knize vylíčených, které se zakládají na osobních zkušenostech Óoky samotného. Prostřednictvím rozboru motivu *opakování* se autor práce pokouší ukázat pluralitu jednotlivých *existenciálních modů*, jejich charakteristiky i touhu po jejich překonání hlavním hrdinou románu, aby posléze odhalil dialektické pnutí mezi přirozenou touhou po jejich přijetí, resp. popření. Objevením nadvládu nahodilosti nad vlastním životem pak hlavního hrdinu románu přivádí až k reflexi vlastního života, která vyústila v nerozhodnutelnou otázku duchovní založenosti lidského života *per se*. V poslední části práce je pak zmíněný závěr aplikován i na sebereflexi Óokova vlastního život, potažmo japonského národa.